

CALEA MĂNTUIRII

Săptămânal editat de Centrul de Studii Teologice-Istorice și de Prognoză Pastoral-Misionară al Facultății de Teologie Ortodoxă Arad.
Redactor fondator (1935): Preot Ilarion V. Felea. Apare cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Timotei, Arhiepiscopul Aradului

EDITORIAL

Duminica Mironosițelor, ziua femeilor creștine

Duminica Mironosițelor, care urmează săptămânii acesteia a Sfântului Toma, are un pronunțat caracter paschal, ca de altfel întreaga perioadă a Penticostarului. Duminica aceasta vine ca o altă mărturisire a Învierii, care este aceasta? Mesajul pe care îngerul îl împărtășește femeilor mironosițe venite la mormântul Domnului. Acestea devin astfel martore și mărturisitoare ale minunii Învierii lui Hristos din morți.

Dacă Iosif și Nicodim stăteau uimiți în față Trupului lui Hristos pe Care aveau să-L îngroape, peste trei zile, femeile mironosițe aveau să fie cuprinse de uimire, în fața mormântului lui Hristos, care acum însă era gol. Iosif și Nicodim sunt martorii îngropării Domnului, iar femeile mironosițe a Învierii Sale.

Femeile mironosițe vin la mormântul Domnului ca să ungă cu miresme trupul Său cel mort și îngropat, dar găsesc mormântul gol, iar giulgiurile zăcând singure. Din „slujitoare ale morții”, femeile mironosițe devin astfel mărturisitoare ale vieții. „Stând lângă mormânt, îngerul a strigat mironosițelor femei: miresmele sunt potrivite pentru cei muritori, iar Hristos S-a arătat străin de putreziciune. Ci strigați: a înviat Domnul, dăruind lumii mare milă” (Penticostar, Duminica Mironosițelor, Vecernia Mare, Tropar, Și acum... p.91). Din perspectiva slujitoare a femeilor mironosițe, cultul morților primește dimensiunea cultului Învierii, al vieții în sensul autentic al cuvântului. De aceea, slujba înmormântării pentru creștini nu are nimic trist în ea, căci liturghisește cele ale Vieții dintru Împărăție.

Sinaxarul Duminicii explică astfel așezarea cinstirii femeilor mironosițe în această duminică a treia după Paști: „Biserica lui Dumnezeu a primit să prăznuiască după Sfântul Apostol Toma și pe acestea, ca pe cele ce au propovăduit Învieria, și au adus multe mărturii pentru credința noastră, întru încredințarea și dovedirea lămurită a Învierii lui Hristos, ca pe unele care au văzut cele dintâi pe Hristos înviat din morți și au propovăduit tuturor învățătura cea mântuitoare, în cel mai bun chip și precum

se cuvenea unor femei care au fost ucenice ale lui Hristos” (Penticostar, Sinaxar, p. 101).

Sinaxarul face de asemenea o asociere între femeile mironosițe ca vestitoare ale Învierii și femeia cea dintâi, Eva, prin care a venit stricăciunea neamului omenesc: „Aceste femei au mărturisit cele dintâi Învieria și au vestit-o ucenicilor. Căci se cuvenea ca aceea, care căzuse mai întâi sub păcat, care auzise mai întâi blestemul: în dureri vei naște fii, și-l moștenise, să vadă mai întâi Învieria și să audă ea însăși bucuria”.

Prăznuirea Mironosițelor ne cheamă astfel pe toți la mărturisirea lui Hristos Cel Înviat, prin viețile noastre, chiar într-o lume ce pare atât de crispată în fața evenimentului morții (treccerii).

Duminica femeilor mironosițe este ziua tuturor femeilor creștine. De ce?

Pentru că s-au făcut pildă pentru slujirea acestora în societatea contemporană. Femeile creștine sunt astfel chemate la a fi mărturisitoare ale vieții și nu ale morții, născând viața, pentru mântuirea lor și înmulțirea neamului omenesc. Femeile mironosițe sunt de asemenea chip de purtare smerită și ținută decentă pentru femeile din societatea zilelor noastre. Mironosițele sunt, nu în ultimul rând, chip de mărturisire curajoasă a lui Hristos, chiar în mijlocul unei lumi din ce în ce mai cufundată în materialitate și din ce în ce mai puțin sensibilă la valorile Evangheliei Mântuitorului.

Femeile creștine nu trebuie să treacă nepăsătoare și neatins de darurile minunate pe care această Duminică a Mironosițelor le-o împărtășește. Aceasta înseamnă o implicare directă a lor în viața Bisericii, cu sensibilitatea și devotamentul de care ele sunt capabile.

Pentru soții creștini, această Duminică trebuie să se constituie într-un nou temei de delicatețe manifestată față de soțiile lor, delicatețe manifestată printr-o floare sau un cuvânt frumos, ca dovadă a iubirii și prețuirii ce le-o poartă.

Pr. Lucian Farcașiu

PREDICA

„L-am văzut pe Domnul!”

Duminica a III-a după Paști (a Mironosițelor)

„Și venind Iosif cel din Arimateea, sfetnic ales, care aștepta și el împărăția lui Dumnezeu, și, îndrăznind, a intrat la Pilat și a cerut trupul lui Iisus. Iar Pilat s-a mirat că a și murit și, chemând pe sutaș, l-a întrebat dacă a murit de mult. Și aflând de la sutaș, a dăruit lui Iosif trupul. Și Iosif, cumpărând giulgiu și coborându-L de pe cruce, L-a înfășurat în giulgiu și L-a pus într-un mormânt care era săpat în stâncă, și a prăvălit o piatră la ușa mormântului. Iar Maria Magdalena și Maria, mama lui Iosif, priveau unde L-au pus. Și după ce a trecut ziua sâmbetei, Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov, și Salomeea au cumpărat miresme, ca să vină să-L ungă. Și dis-de-dimineață, în prima zi a săptămânii (Duminică), pe când răsărea soarele, au venit la mormânt. Și ziceau între ele: Cine ne va prăvăli nouă piatra de la ușa mormântului? Dar, ridicându-și ochii, au văzut că piatra fusese răsturnată; căci era foarte mare. Și, intrând în mormânt, au văzut un tânăr șezând în partea dreaptă, îmbrăcat în veșmânt alb, și s-au spăimântat. Iar el le-a zis: Nu vă înspăimântați! Căutați pe Iisus Nazarineanul, Cel răstignit? A înviat! Nu este aici. Iată locul unde L-au pus. Dar mergeți și spuneți ucenicilor Lui și lui Petru că va merge în Galileea, mai înainte de voi; acolo îl veți vedea, după cum v-a spus. Și ieșind, au fugit de la mormânt, că erau cuprinse de frică și de uimire, și nimănui nimic n-au spus, căci se temeau.” (Marcu 15, 43-47; 16, 1-8)

Hristos a Înviat! Pericopa evanghelică ne amintește diferite întâlniri pe care Iisus le-a avut după Învieria Sa, cu Maria Magdalena și celelalte femei venite la mormânt dis-de-dimineață, după ziua sabbatului, cu Apostolii reuniți neîncrezători în Tabernacol, cu Toma și ceilalți ucenici. Aceste diferite apariții ale Sale reprezintă și pentru noi o invitație de a aprofunda mesajul fundamental al Paștelui, ne îndeamnă să parcurgem din nou itinerarul spiritual al celor care L-au întâlnit pe Hristos și L-au recunoscut în acele prime zile după evenimentele pascale. Evanghelistul Ioan povestește că Petru și el însuși, auzind vestea dată de Maria Magdalena, au alergat, aproape întrecându-se, spre mormânt (cf. Ioan 20,3 și urm.). Părinții Bisericii au văzut în această grabă a lor spre mormântul gol un îndemn la acea „competiție” care singura este legitimă între credincioși: întrecerea în căutarea lui Hristos. Și ce să mai spunem despre Maria Magdalena? Plângând rămâne lângă mormântul gol având o singură dorință: să știe unde L-au dus pe Învățătorul ei. Îl regăsește și îl recunoaște când este strigată de El pe nume (cf. Ioan 20,11-18). Și noi, dacă îl

căutăm pe Domnul cu un suflet simplu și sincer, îl vom întâlni, ba mai mult, va fi El însuși Cel care ne va veni în întâmpinare, se va face nouă cunoscut, ne va chema pe nume, adică ne va face să intrăm în comuniunea iubirii Sale.

Chiar Evanghelistul Luca ne invită să medităm asupra unei alte întâlniri deosebite a celui Înviat, aceea cu cei doi ucenici care mergeau spre Emmaus (cf. Luca 24,13-35). Pe când se întorceau acasă dezamăgiți de moartea Învățătorului, Domnul li se alătură pe drum fără ca ei să-L recunoască. Cuvintele Sale, comentând Scripturile despre El, făcură să ardă inimile celor doi care, ajunși la destinație, i-au cerut să rămână cu ei. Când, la sfârșit, Iisus „a luat pâinea, a binecuvântat-o, a frânt-o și le-a dat-o” (v. 30), ochii lor s-au deschis. Dar chiar în aceeași clipă Iisus s-a făcut nevăzut. L-au recunoscut așadar când Iisus a dispărut. Comentând acest episod evanghelic, Fericitul Augustin observă: „Iisus frânge pâinea, îl recunoșc. Atunci noi să nu mai spunem că nu-L recunoaștem pe Hristos!”

Continuare în pagina 2

Arhim. Teofan MADA

Din sumar

- ▶ Au nevoie copiii de reguli?
pagina 2
- ▶ Știri
pagina 4

„L-am văzut pe Domnul!”

Urmare din pagina 1

Dacă credem, îl cunoaștem! Mai mult, dacă credem, îl avem! Îl aveau pe Hristos la masa lor, noi îl avem în sufletul nostru!”. Și încheie: „A-L avea pe Hristos în inimă este mult mai mult decât a-L avea în propria casă: de fapt inima noastră ne este mai intimă decât casa noastră” (*Discurs 232, VII, 7*). Să căutăm cu adevărat să-L purtăm pe Hristos în inimă.

În prologul Faptelor Apostolilor, sfântul Luca spune că Domnul înviat „s-a arătat (apostolilor) viu, după pătimirea Sa, cu multe dovezi, arătându-li-se timp de patruzeci de zile” (1-3). Trebuie să înțelegem bine: când autorul sfânt spune că „s-a arătat viu” nu vrea să spună că Iisus s-a reîntors la viața de dinainte, ca și Lazăr. Paștele pe care noi îl celebrăm înseamnă „trecere” și nu „reîntoarcere”, întrucât Iisus nu s-a întors la starea precedentă, ci a traversat o frontieră spre o condiție mai slăvită, nouă și definitivă. De aceea, Hristos a trecut acum într-adevăr la o viață nouă.

Mariei Magdalena Domnul îi spusese: „Nu mă atinge pentru că nu m-am suit încă la Tatăl” (*Ioan 20,17*). O expresie care ne surprinde, mai ales dacă o confruntăm cu ceea ce se întâmplă cu neîncredătorul Toma. Acolo, în Tabernacol, însuși Cel Înviat a fost Cel care a arătat mâinile și coasta Apostolului pentru ca el să le atingă și din aceasta să dobândească certitudinea că era chiar El (cf. *Ioan 20,27*). În realitate, cele două

episoade nu sunt în contrast, dimpotrivă, unul ajută la înțelegerea celuilalt. Maria Magdalena ar vrea să-L aibă pe Învățătorul Său ca mai înainte, considerând crucea drept o amintire dramatică ce trebuie uitată. De acum însă nu mai este posibil un raport cu Cel Înviat care să fie pur și simplu uman. Pentru a-L întâlni nu trebuie să ne întorcem înapoi, ci să ne punem într-un mod nou în relație cu El: trebuie să mergem înainte! Iisus ne invită pe toți la această viață nouă, la această trecere...

Noi nu-L vom vedea pe Iisus îndreptându-ne înapoi. Este ceea ce i s-a întâmplat lui Toma. Iisus îi arată rănila nu pentru a uita crucea, ci pentru a o face de neuitat și pe viitor. Tocmai spre viitor, de fapt, este îndreptată de acum privirea. Datoria ucenicului este de a mărturisi moartea și învierea Învățătorului Său și viața Sa nouă. Din acest motiv Iisus îl invită pe prietenul său lipsit de credință să-L „atingă”: vrea să-l facă martor direct al învierii Sale.

Noi toți, întocmai ca și Maria Magdalena, Toma și ceilalți apostoli, suntem chemați să fim martori ai morții și învierii lui Hristos. Nu putem păstra pentru noi această mare veste: „L-am văzut pe Domnul!” (*Ioan 20,25*). Să ne ajute Maica Domnului să gustăm pe deplin bucuria pascală, pentru ca, susținuți de tăria Duhului Sfânt, să devenim capabili să o răspândim la rândul nostru oriunde trăim și muncim. Încă o dată vă doresc Paști Fericite tuturor!

Îngerul și mironosițele

Pe cine-l caută acum în grădină
Cu vasele de mir umplute?
De lacrimi inima li-i plină...

Zorește ziua nouă. Îi răcoare,
Dar cerul se înseninează
În ciripituri cântătoare.

De ce Îl caută aicea pe Hristos?
De ce-au venit aici să-l plângă?
Pe piatră un înger luminos...

El șade-n haine albe, strălucite...
Vestind cereasca bucurie
Mironosițelor scârbite:

„Hristos au înviat! Și nu vă mai mâhniți
Și nu-L mai plângeți ca pe mort,
Cătându-L între cei muriți!

A iadului putere-i biruită,
Zadarnică i-i răutatea:
De-acuma lumea-i izbăvită.

Întunecimea în lumină piere,
Măria ei i s-a surpat
Și fug vrăjmașii în durere.

Grăbiți-vă cu vești de veselie
Și spuneți veștile-n Sion:
Hristos îi viu și-n veci învie!”

Dorm florile. Grădina moartă tace,
Iar primprejur – albastre umbre,
Nisip, zori aurii – și pace.

Alexe Mateevici

Sfintele Mironosițe și femeile creștine de astăzi

Studentele și tot tineretul feminin care vin regulat la biserică, aduc și ele Mântuitorului Hristos, ca un Mir cu bună mireasmă, râvna lor pentru toată fapta bună, milostenia către cei din suferință și ascultarea de părintele lor duhovnicesc.

Mamele creștine aduc Stăpânului Hristos cel mai prețios Mir creștin, adică nașterea, creșterea și educarea copiilor lor în frica de Dumnezeu. Iar mamele în vârstă, bunicile și văduvele care sunt ne-lipsite din sfintele biserici, aduc lui Dumnezeu mirul lacrimilor, al rugăciunilor și păstrează cu sfințenie evlavie ortodoxă pe care o moștenim din moși strămoși.

Iată deci că și dumneavoastră, fiicele Bisericii Ortodoxe de astăzi, sunteți urmașele mironosițelor din vremea lui Hristos și purtați în inimă buna mireasmă a credinței, a rugăciunii și a iubirii creștine. Numai de veți alerga cu evlavie la biserică împreună cu copiii dumneavoastră, precum alergau odinioară sfintele mironosițe la Mormântul lui Hristos.

Despre sfintele femei vă mai pot spune că au fost momente în viața Mântuitorului Hristos, când ele erau mai curajoase decât Apostolii. De pildă, în momentul prinderii Mântuitorului în Grădina Ghetsimani, Apostolii toți L-au părăsit, afară de Sfântul Evangelist Ioan, iar Petru Îl și trădează și se jură de trei ori că nu-L cunoaște pe Iisus Hristos. Însă femeile, Îl urmau de departe, atât la sinedriu cât și pe drumul Golgotei. Îl însoțesc când Mântuitorul cade sub povara Crucii, iar mironosița Veronica Îl șterge cu mahrma, care devine prima icoană cu chipul lui Hristos. Toate mironosițele privesc cum Îl bat în cuie și-L răstignesc între cei doi tâlhari; aud ultimele cuvinte ale Mântuitorului și plâng cu lacrimi amare când Hristos își dă duhul, zicând: Săvârșitu-s-a!

După răstignire, când Apostolii erau ascunși de frica iudeilor, femeile, cu

noaptea în cap, se apropie de Sfântul Mormânt ca să ungă trupul Domnului, cum era obiceiul la evrei. Și tocmai atunci când ajung la acolo și căutau trupul Domnului, găsesc mormântul Lui deschis și gol, iar un înger le spune ca Hristos a înviat, și le arată giulgiul înfășurat alături.

Maria Magdalena, aceasta mironosița bărbătoasă căreia Iisus îi scoate șapte duri din ființa ei și o face cea mai aprigă apărătoare a creștinismului și mărturisitoare a lui Hristos, plângea la mormânt când celelalte femei pleaseră. Ea caută trupul Domnului, însă mormântul era gol. Apoi întălnesc pe cineva la mormânt și credea ca este grădinarul. De aceea îl întreabă: „Doamne, dacă Tu L-ai luat, spune-mi unde L-ai pus și eu Îl voi ridica” (*Ioan 20, 15*).

Atunci acel grădinar, Care era Iisus Hristos, îi spune pe nume: „Maria!”. Tonul pe care l-a folosit Iisus Hristos, accentul cu care a spus, au făcut ca Maria să-L recunoască. Deși era același Iisus Hristos în carne și oase, cum Se arată El mai târziu către Apostoli, însă avea ceva schimbat. Fără îndoială era înfățișarea Sa dumnezeiască, chipul Său transfigurat. De aceea nu era recunoscut decât de cei care aveau cu adevărat inima curată și ochi inimii luminați.

Atunci Maria L-a recunoscut și a căutat să se apropie de El. Și Iisus i-a spus: „Nu te atinge de Mine, căci încă nu M-am suit la Tatăl Meu. Mergi la frații Mei și le spune: Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru și la Dumnezeuul Meu și Dumnezeuul vostru!” Nu după mult timp, Mântuitorul se arată ucenicilor Săi în Galileea, pe muntele Eleonului. Acolo avea să-i găsească Iisus pe Apostolii adunați după înviere.

Iată deci, că aceste sfinte femei au fost în preajma lui Iisus cel înviat, care Se arata din când în când, ca să-i obișnuiască pe toți cu trupul Său înviat,

pentru că era o mare minune, căci până atunci nimeni nu văzuse un trup înviat. Este vorba despre Hristos, Care a fost mort cu trupul și dovedit ca mort, pentru ca a fost răstignit pe Cruce. Apoi s-a făcut aceasta verificare, împungând ostașii cu sulița în coasta Lui, din care a ieșit sânge și apa, cum spune Sfântul Evangelist Ioan (*Ioan 19, 34*). Semnele mortului te lasă convins că era mort. De aceea au predat trupul lui Hristos, în mâinile lui Iosif și Nicodim ca să-L îngroape.

Ei Îl pun în mormânt pe Iisus Hristos, pecetluiesc mormântul cu o lespede foarte grea, ca să nu poată nici un apostol să-L caute și sa-L fure de acolo. Dar, cu toate aceste măsuri, Iisus răzbește pietrele groase și grele și, prin înviere, iese afară cu dumnezeiasca Sa putere, încât îi încredințează, în timp de patruzeci de zile, pe Apostoli și pe femeile mironosițe și pe alte sute de persoane, că Iisus Hristos a înviat din morți. Astfel Hristos, prin înviere, este o garanție a învierii noastre. Pentru că așa cum Iisus Hristos a înviat din morți, cum spune Sfântul Apostol Pavel, așa și noi vom învia din morți.

Deși mergem cu trupul în mormânta și ne acoperă cu țărâna și ne mănâncă viermii, încât trupul se transformă în praf și pulbere, aceasta pulbere va învia și se va reface trupul nostru și vom fi ca și acum, aceleași persoane; și ne vom uni cu sufletul viu și vom forma același om, același bărbat, aceeași femeie care am fost și pe pământ. Și, după faptele noastre bune sau rele, vom trece dincolo, la judecata lui Dumnezeu, și vom petrece veșnicia întregă așa cum ne-am dus viața în această lume.

(Părintele Sofian Boghîu, *Ne vorbest Parintele Sofian*, Editura Episcopiei Romanului, 1997)

După cum știți, Duminica a treia după Înviere este Duminica femeilor Mironosițe, a credincioaselor, a gospodinelor, celor care întrețineți viața în familie și în lume. Trebuie să fiți fericite că aveți din partea lui Dumnezeu o atenție deosebită. Și iată, prin Maica Domnului și prin sfintele femei purtătoare de mir, și dumneavoastră aveți cinstea aceasta de a avea o Duminică în an, în care sunteți cinstite în chip deosebit. Dumnezeu să vă înmulțească harul și darul Sfântului Duh și darul dragostei creștine să fie cu adevărat cu dumneavoastră, ca să fiți ce trebuie să fiți, să întrețineți căldura creștina în familie și buna înțelegere. Pentru că în familie cunoașteți ce dezastru este astăzi. Nu le mai amintim pentru că știți dumneavoastră mai bine decât mine.

De aceea, cei care veniți la biserică, care vă rugați lui Dumnezeu și aici la biserică și acasă la dumneavoastră, dacă va rugați cu luare aminte, cu dragoste, cu smerenie și cu stăruința, veți avea ajutor permanent din partea lui Dumnezeu și veți fi mângăiate în necazurile dumneavoastră.

S-a vorbit și vorbim și astăzi despre Duminica aceasta a sfințelor femei purtătoare de mir. Nu uitați ca dumneavoastră, toate femeile creștine ortodoxe și fiicele dumneavoastră sunteți mironosițele Bisericii Ortodoxe de astăzi și din toate timpurile.

Copilele și tinerele fiice aduc Mir lui Hristos viața lor curată, fecioria, rugăciunea și ascultarea de părinții.

Au nevoie copiii de reguli?

Îngrădirea copiilor. Libertatea copiilor. Acestea sunt două concepte care au frământat societatea europeană în ultimele două decenii. Ce îi permitem unui copil să facă? Avem dreptul să îi impunem reguli sau nu? Avem dreptul de a-i atrage atenția atunci când se comportă inadecvat și cum trebuie să facem acest lucru? Violența nu constituie o opțiune, dar, oare, indiferența noastră socială este cu adevărat o soluție viabilă și demnă de a fi urmată, sau din contră, o variantă care ne conduce la crearea unei societăți în care fiecare trăiește numai pentru sine și în care copiii noștri par condamnați să trăiască?

Această întrebare pare să nu găsească răspuns în statele europene actuale. Sunt societăți, asemenea celor din statele nordice, în care o palmă aplicată la fund copiilor poate însemna desființarea familiei și mutarea micuților sub protecția statului. Există de asemenea societăți precum cele din Estul Europei unde se merge prea departe cu corecțiile fizice, până la desfigurarea fizică și psihică a copiilor. Fără îndoială că trebuie căutată o cale de mijloc prin care copilul să fie obișnuit cu respectarea unor reguli fără a se ajunge la violența fizică, dar nici la încălcarea repetată a acestora pe motiv că libertatea sa trebuie respectată. Așa ne sfătuiește Cuviosul Paisie Aghioritul: „Copiii trebuie să înțeleagă că până la terminarea studiilor lor, până atunci când își vor lua diploma și până când se vor maturiza și vor ajunge oameni în toată firea, au trebuință de o oarecare îngrijire. Pentru că de se vor schilodi chiar și numai o singură dată, se vor distruge. Trebuie să simtă îngrijirea ca pe o nevoie, ca pe o binecuvântare a lui Dumnezeu, și astfel să fie recunoscători părinților lor pentru aceasta. Să înțeleagă că ceea ce fac părinții o fac din dragoste” (Cuviosul Paisie Aghioritul, „Cuvinte duhovnicești IV. Despre viața de familie”, Ed. Evanghelistos, București, 2003, p. 138). Admonestarea verbală, micile pedepse de oprire a televizorului sau limitarea timpului de joacă atunci când copilul nu înțelege că trebuie să și asculte, nu doar să și manifeste propriile dorințe indiferent dacă acestea pot fi sau nu satisfăcute, nu constituie îngrijire, ci dovezi ale iubirii

parentale care se străduiește să ajute la dezvoltarea armonioasă a caracterului și acțiunilor copilului. Dacă încă de mic acesta nu respectă o minimă disciplină și rigoare, îi va fi foarte greu mai târziu să se supună în fața restricțiilor pe care le presupun vrând-nevrând viața de familie, locul de muncă și, practic, viața în societate. Fără reguli bine stabilite care să călăuzească asemenea unor hotare calea dezvoltării copilului și fără anumite limite comportamentale, acesta va crește într-un mod care nu îi va permite să se integreze în societate. De aceea, ca părinți, avem responsabilitatea de a le explica propriilor copii cum trebuie să se comporte și ce trebuie să facă pentru a deveni oameni buni și a fi de folos celorlalți, pentru că nimeni care se consideră creștin nu poate trăi numai pentru sine și plăcerile sale.

Părintele, confidentul copilului. O altă problemă la nivel european este cea a lipsei de comunicare între părinți și copii. Pe măsură ce copilul crește, dialogurile dintre acesta și părinții săi sunt din ce în ce mai rare - un fapt normal deoarece nu mai există același timp pe care îl aveau la dispoziție înainte -, însă, din păcate, devin și tot mai superficiale. Aceste dialoguri se rezumă la câteva întrebări de suprafață, copilul evitând tot mai des să și exprime gândurile și dorințele, din teama de a nu fi refuzat

sau confruntat cu lipsa de înțelegere a părinților. Așa ajung uneori tinerii să dezvolte complexe de inferioritate sau diverse afecțiuni psihice, ținând toate gândurile lor numai pentru sine. Aici, Cuviosul Paisie Aghioritul recomandă următoarele: „Copiii trebuie să discute cu părinții și să le spună gândurile. Așa cum monahul în mănăstire are pe starețul său, căruia îi spune gândurile sale și astfel se ușurează, la fel și copilul trebuie să aibă o apropiere sufletească de părinții lui. În mod normal copilul trebuie să se mărturisească mai întâi mamei și apoi duhovnicului. [...] Dacă acesta își spune problemele sale sufletești numai la duhovnic, atunci cum vor putea părinții să-l ajute, neștiind ce anume îl preocupă?” (Cuviosul Paisie Aghioritul, „Despre viața de familie”, pp. 138-139) Dacă nu poți avea încredere în propriii părinți, atunci în cine vei avea încredere? Mai târziu te vei simți străin și de soțul sau soția ta și vei purta această neîncredere și față de propriii copii. Poate că acum nu simțim atât de mult acest lucru, dar înstrăinarea aceasta devine tot mai accentuată. În Occident, de exemplu, bunicii refuză adesea să își crească nepoții, pretextând că și-au făcut datoria deja cu prisosință crescându-și copiii lor. Părinții sunt tot mai ocupați și încredințază copilul pentru ore îndelungate mai întâi la grădiniță și apoi la

școală. În aceste condiții, membrii familiei cresc înstrăinați unii de ceilalți și tind să se comporte ca niște străini mai târziu, mai ales atunci când locuiesc în case sau localități diferite.

IQ vs EQ. S-a vorbit tot mai mult în ultima vreme de echilibrul pe care un om trebuie să îl aibă între coeficientul său de inteligență (IQ) și cel al inteligenței emoționale (EQ). În zilele noastre, coeficientul general de inteligență (IQ) are creșteri fulminante pe tot globul la toate popoarele care beneficiază de un stadiu avansat al tehnologiei și educației. Problema cea mai mare este că, științific, coeficientul de inteligență emoțională (EQ) nu a înregistrat nici un progres, ba chiar pare că se află într-un ușor regres. Rezolvăm problemele la locul de muncă și tot ceea ce ține de administrarea și întreținerea financiară și locativă a familiei cu mai multă ușurință decât predecesorii noștri. Problema mare rămâne, însă, cea a simțirii. Devenim din ce în ce mai indiferenți, incapabili să acționăm social atunci când vedem o nedreptate. Și toate acestea provin din faptul că avem multă minte și puțină inimă. Iată ce ne spune în acest sens Cuviosul Paisie Aghioritul: „Unii copii care sunt ageri la minte au uneori probleme și se chinuiesc. Ei vor să le aranjeze pe toate cu mintea lor și vor să facă lucruri mai presus de puterile lor. Au o minte puternică, dar nu știu să pună frână. Fac experiențe cu ei înșiși, ca și cum ar vrea să vadă cât rezistă, și astfel se chinuiesc. Dacă se vor smeri, agerimea minții lor îi va ajuta să sporească. În timp ce copiii care nu au această agerime a minții nu întâmpină astfel de probleme, dar nici nu-și fac probleme de conștiință în sensul cel bun” (Cuviosul Paisie Aghioritul, „Despre viața de familie”, p. 139). Deci, pentru a avea o viață armonioasă, duhovnicească, eficientă nu doar în sensul agerimii minții noastre, ci și în cel al simțirii, al trăirii spirituale benefice, trebuie să cultivăm în copiii noștri posibilitatea comunicării, a deschiderii sufletești față de noi, bucuria de a sluji aproapelui și, mai presus de toate, dragostea sinceră față de Dumnezeu și față de creația Sa.

(sursa: ziarullumina.ro)

Zece lucrări ale Sfintei Împărtășanii în viața credinciosului

În cinci rugăciuni care se citesc după ce ne împărtășim sunt zece lucrări pe care le are Sfânta Împărtășire în viața credinciosului. Eu am să amintesc aici niște cuvinte din Rugăciunea întâi de mulțumire după Sfânta Împărtășire. Zicem către Domnul Hristos: „Dă să-mi fie și mie acestea spre tămăduirea sufletului

și a trupului, spre alungarea a tot potrivnicului, spre împăcarea sufleteștilor mele puteri, spre luminarea ochilor inimii mele, spre credință neînfruntată, spre dragoste nefățarnică, spre împlinirea înțelepciunii, spre paza poruncilor Tale, spre adăugirea dumnezeiescului Tău har și spre plinirea Împărăției cerurilor”, deci zece lucrări. Care sunt lucrările?

„Tămăduirea sufletului și a trupului” este prima lucrare pe care o avem noi în vedere în această înșirare.

„Alungarea a tot potrivnicului”. Toată răutatea să fie alungată prin primirea Sfintei Împărtășiri, primirea Trupului și Sângelui Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

„Împăcarea sufleteștilor mele puteri”. Este foarte mare lucru să ai liniște sufletească, să nu ai împotriviri în propria ta ființă, în propriul tău suflet.

„Luminarea ochilor inimii mele”. Un credincios trebuie să fie și un om luminat.

„Credința neînfruntată”, adică să avem credința cea adevărată, credință care nu poate fi contrazisă de ceva, să avem credință ortodoxă.

„Dragoste nefățarnică” față de Dumnezeu și față de oameni.

„Împlinirea înțelepciunii Tale”, adică să avem mai multă înțelepciune noi, cei care ne împărtășim.

„Paza poruncilor Tale”, adică paza poruncilor lui Dumnezeu să fie în grija noastră.

„Adăugirea dumnezeiescului har și plinirea Împărăției Tale.”

(Arhimandrit Teofil Părăian, *Cum putem deveni mai buni. Mijloace de îmbunătățire sufletească*, Editura Agaton, 2007, p. 350)

ȘTIRI

**Sfântul Mare Mc. Gheorghe, ocrotitorul
Mănăstirii Dereedu din Deal**

Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului, în ziua de 23 aprilie, s-a aflat în mijlocul obștii monahale de la Mănăstirea Feredeud pentru a prăznui pe Sf. Mare Mucenic Gheorghe, purtătorul de biruință, unul dintre ocrotitorii Mănăstirii Feredeud din Deal, Protopopiatul Lipova. La această sărbătoare, pe lângă obștea monahală au participat și numeroși pelerini din Podgoria Aradului și nu numai. Sfânta Liturghie arhierescă a fost săvârșită în altarul de vară de către Întâistătorul eparhiei, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi. Anul acesta sărbătoarea Sfântului Gheorghe a căzut în Duminica Sfântului Apostol Toma.

Cuvântul de învățătură al Chiriarhului, a fost pus sub titlul „Icoana purtătorului de biruință”, adică a Sfântului M. Mc. Gheorghe (cf. citirilor scripturistice: Fp. Ap. 5; I Cor. 3; Ioan cap. 15 și 20), cunoscută mai ales sub forma uciderii balaurului, simbol al răului, a diavolului și a morții, și care amenința viața locuitorilor din preajma izvoarelor, mai ales a celor tineri, cu lipsirea de apă. Duminica mărturisirii credinței în Hristos Domnul Cel înviat, din partea Sfântului Ap. Toma, amintește de această dată de unul dintre marii mărturisitori creștini, cunoscut ostaș al lui Hristos, Împăratul nemuritor și Dumnezeuul nostru, și care, prin dragostea lui a luptat pentru triumful adevărului. De aceea și icoana sa amintește de cea a Învierii Domnului, fiind așezată alături la slujba zilei, având în vedere și aceea că, la încheierea Săptămânii Luminate s-a avut

spre cinstire icoana Izvorului Tămăduirii, înțelegând pe însăși Maica Domnului. Și aici, mănăstirea aflată sub ocrotirea Sfântului Mc. Gheorghe și a Sfântului Ilie, a căror viață cuprinde și istorisiri despre puterea apei, are izvor minunat, întărit sufletește și trupește pentru lupta vieții ce urmărește câștigarea Împărăției cerești, a subliniat Înaltpreasfinția Sa.

La finalul Sfintei Liturghii Înaltpreacuviosul Părinte arhim. Ilarion Tăucean, starețul Sfintei Mănăstiri, a adus cuvânt de aleasă mulțumire Înaltpreasfințitului Părinte Arhiepiscop Timotei, pentru prezența în mijlocul slujitorilor și pelerinilor veniți la această zi de praznic, precum și pentru grija părintească care o are față de Mănăstirea Feredeud și obștea ei, preoților care au slujit și tuturor pelerinilor prezenți.

**„Sfântul Mare Mucenic Gheorghe”
prăznuit în parohia Secusigiu**

Duminică, 23 aprilie 2017 a fost o zi de mare sărbătoare pentru Parohia Ortodoxă Secusigiu, Protopopiatul Arad, fiind ziua de prăznuire a Sfântului Mare Mucenic Gheorghe, patronul bisericii parohiale și ocrotitorul acestei comunități, păstorită de pr. Horia Ștefan.

Pregătirea pentru ziua serbării hramului s-a făcut cu o seară înainte, prin săvârșirea Vecerniei cu Litie și prin organizarea celor necesare pentru această zi plină de bucurie și împlinire duhovnicească.

Sfânta Liturghie din ziua praznicului a fost săvârșită de către părintele paroh Horia Ștefan, în prezența autorităților locale și a unui însemnat număr de credincioși ai parohiei. După Sfânta Liturghie, s-a săvârșit slujba de hram cu înconjurarea bisericii, apoi s-a trecut la „sfîntirea colacului” de către preoții prezenți, un vechi ritual al locului, fiind de față și nașii care s-au ocupat cu buna organizare a sărbătorii hramului din anul acesta.

La sfârșitul slujbei de hram, părintele paroh Horia Ștefan, a mulțumit preoților pentru împreună slujire, corului parohiei, precum și tuturor credincioșilor prezenți la această zi de mare sărbătoare a parohiei. Așa cum se cuvine, prăznuirea s-a terminat cu o agapă creștinească pregătită, pentru toți cei prezenți la hram.

**Izvorul Tămăduirii, prilej de bucurie
duhovnicească pentru credincioșii
Catedralei Vechi din Arad**

Sărbătoarea Izvorul Tămăduirii a fost cinstită și în acest an de către credincioșii Parohiei Arad-Centru. În dimineața zilei s-a oficiat slujba Utreniei, iar, îndată după aceasta, Dumnezeiasca Liturghie, la care a asistat Înaltpreasfinția Sa TIMOTEI, Arhiepiscopul Aradului. Slujba Sfintei Liturghii a fost oficiată de către Preacucernicul Părinte Traian-Ioan Micoroi, Parohul Catedralei Vechi, împreună cu Preacucernicul Părinte Diacon Paul-Sebastian Orădan, secretar protopopes. La momentul chinonicului numeroși credincioși s-au împărțit cu Trupul și Sângele Domnului.

După oficierea Sfintei Liturghii s-a ieșit în procesiune, în curtea bisericii, unde, întregul sobor al părinților slujitori ai Catedralei Vechi, au oficiat slujba Agheasmei Mici. Programul slujbelor din Vinerea Luminaată s-a continuat cu oficierea Tainei Sfântului Maslu.

Bucuria celor prezenți a fost îndoită: pe de-o parte, programul duhovnicesc al sfintelor slujbe din această însemnată zi, iar pe de altă parte, prezența chiriarhului, care a împărțit binecuvântare credincioșilor și slujitorilor acestei comunități parohiale. Răspunsurile la sfintele slujbe au fost date de strana Catedralei Vechi.

Știrile au fost preluate de pe site-ul episcopiaradului.ro

Pelerinaj în Maramureș 8 - 9 iulie; 2 - 3 septembrie 2017

Agencia de Pelerinaje „Basilica Travel” a Patriarhiei Române vă invită să participați într-un pelerinaj nou în Maramureș, cu plecare din Arad, în care aveți prilejul să vă închinați în Mănăstirea Bixad, Mănăstirea Săpânța, Mănăstirea Bărsana (participare la Sfânta Liturghie), Mănăstirea Rohia și Mănăstirea Bic.

TARIF: 220 LEI

Pelerinaj la Mănăstirea Izbu 21 aprilie; 6 mai; 3 iunie; 1 iulie; 15 august; 2 septembrie; 7 octombrie 2017

Agencia de Pelerinaje „Basilica Travel” a Patriarhiei Române vă invită să participați într-un pelerinaj la Mănăstirea Izbu, cea mai veche mănăstire din Ardeal, cu plecare din Arad. În acest pelerinaj aveți prilejul să participați la Sfânta Liturghie și să vă închinați la icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului de la Mănăstirea Izbu.

TARIF: 50 LEI

Pelerinaj în Israel și Peninsula Sinai 05 - 11 iunie; 18 - 24 septembrie 2017

Agencia de Pelerinaje „Basilica Travel” vă invită să participați la un pelerinaj în Țara Sfântă și Peninsula Sinai de 7 zile, cu trecere pe la cele mai importante obiective: Lod, Muntele Tabor, Mănăstirea Sfânta Ecaterina, Ierusalim, Drumul Crucii, Golgota, Sfântul Mormânt și Biserica Învierii, Hozeva, râul Iordan, Biserica ortodoxă a Nașterii Domnului din Betleem și Biserica Nașterii Sfântului Ioan Botezătorul.

TARIF: 695 EURO

Pelerinaj la mormântul Părintelui Arsenie Boca 22 aprilie; 8 mai; 20 mai; 3 iunie; 24 iunie; 8 iulie; 29 iulie; 12 august; 26 august; 13 septembrie; 14 septembrie 2017

Agencia de Pelerinaje „Basilica Travel” a Patriarhiei Române vă invită să participați într-un pelerinaj nou la mormântul părintelui Arsenie Boca, cu plecare din Arad. Mormântul părintelui Arsenie Boca se află la Mănăstirea Prislop, ce a fost ctitorită de Sfântul Nicodim de la Tismaņa în a doua jumătate a secolului al XIV-lea.

TARIF: 65 LEI

Pelerinaj Israel și Sinai - plecare din Cluj 16 - 24 mai; 22 - 30 august; 5 - 13 septembrie; 10 - 18 octombrie; 17 - 25 octombrie 2017

Vă invităm să participați la un pelerinaj în Țara Sfântă și Peninsula Sinai, cu plecare din Cluj-Napoca, în care aveți prilejul să vă închinați în Ierusalim - Sfântul Mormânt, Calea Crucii, Golgota; Mănăstirea Sfânta Ecaterina, Muntele Sinai; Nazareth; râul Iordan; Muntele Tabor; Hozeva - moaștele Sfântului Ioan Iacob Românul; Betleem - Biserica Nașterii Domnului, precum și în alte minunate locuri.

TARIF: 750 EURO

Pelerinaj în Grecia 2 - 7 mai; 23 - 28 mai; 13 - 18 mai; 10 - 15 iunie; 08 - 13 iulie; 22 - 27 iulie 2017

Sfinții Nectarie și Ioan Rusul

Mulți pelerini români au râvnă pentru a se închina în locurile de nevoință ale unor sfinți din Grecia. Astfel, Agenția „Basilica Travel” organizează pelerinaje la Tesalonic pe urmele Sfântului Dimitrie, în insula Eghina la moaștele Sfântului Nectarie, în insula Evia la moaștele Sfântului Ioan Rusul, la moaștele Sfântului Efreem cel Nou de la Nea Makri, la Mănăstirea Sfânta Paraschevi din Valea Tembi, precum și la Meteora.

TARIF: 305 EURO

Pelerinaj în Țara Sfântă 15 - 21 mai; 2 - 8 iunie; 3 - 9 iulie; 8 - 14 septembrie; 9 - 15 octombrie 2017

cazare la hoteluri

Agencia de Pelerinaje „Basilica Travel” vă invită să participați la un pelerinaj în Țara Sfântă, cu cazare la hoteluri. Printre locurile în care ne vom închina, menționăm: Muntele Tabor, râul Iordan, participare la Sfânta Liturghie la Biserica românească de la Ierusalim, Biserica ortodoxă a Nașterii Domnului din Betleem, Drumul Crucii, Sfântul Mormânt și Biserica Învierii, Golgota.

TARIF: 655 EURO

Pelerinaj la Mănăstirea Râmeț 21 aprilie; 29 iunie; 15 august; 15 octombrie 2017

Agencia de Pelerinaje „Basilica Travel” vă invită să participați la un pelerinaj nou la Mănăstirea Râmeț, cu plecare din Arad. Mănăstirea Râmeț este cea mai veche și importantă vatră monahală din Arhiepiscopia de Alba Iulia. Biserica veche a Manastirii Ramet reprezinta un monument arhitectonic si artistic de exceptie.

TARIF: 95 LEI

ARAD - CENTRUL SFÂNTULUI APOSTOL ANDREI”:
B-dul Revoluției, Nr. 30, Tel./ Fax: +40257.466.784,
Email: arad@basilicatravel.ro, Program: 09.00 -17.00

RESITA - CENTRUL SF.AP. PETRU SI PAVEL”:
Str. Republicii, Nr. 1, Tel./Fax: +40255.255.135,
Email: resita@basilicatravel.ro, Program: 09.00 -17.00

BUCUREȘTI - BASILICA TRAVEL: Str. Doamnei, Nr. 20,
Tel./Fax: +4021.316.35.03, Mobil: 0741.260.424,
Email: office@basilicatravel.ro, Program: 09.00-17.00

www.pelerinaj.ro www.pelerinaje.ro www.basilicatravel.ro

COMITETUL DE REDACȚIE

Președinte de onoare: ÎPS. DR. TIMOTEI SEVICIU, Arhiepiscop al Aradului
Redactori coordonatori: Pr. IOAN TULCAN, Pr. CRISTINEL IOJA
Secretari de redacție: Pr. ADRIAN MURG, Pr. CAIUS CUȚARU
Administrație: Pr. FILIP ALBU, Pr. LUCIAN FARCAȘIU

Articolele și corespondența se trimit pe adresa redacției:
Str. Academia Teologică, nr. 9, Arad
Tel/Fax: 0257-285.855, calea.mantuirii@yahoo.com
Tipărit la Poudique srl Arad.
ISSN: 1582-1951; Preț: 1 leu
Costul unui abonament este de 50 lei anual.